

A TANULMÁNYOZÁS

A HARMADIK ÜZENET KÖRÉ CSOPORTOSUL

Amint nyomon követjük Dániel és Jelenések próféciainak szövegértelmezését a Szombatünneplő Adventisták alakuló éveiben, bizonyos átmeneteket fogunk találni, és nemsokára egy egységes és kiegyensúlyozott magyarázat kifejlődését látjuk, mely alapján csoporttá egyesültek. Ettől az alapvető állásponttól soha el nem tértek. A későbbi változtatások inkább a kisebb ügyek kijavításai voltak. És ezzel együtt fokozatosan ráébredtek Dániel és Jelenések jövődöléseinek még be nem teljesedett vagy rövidesen beteljesedő utolsó szakaszaira – az utolsó részletekre, melyek az utolsó napok nagy beteljesülésére vonatkoznak. Hitték, hogy ez összhangban áll a Mester által kijelentett alapelvvel, hogy csak, ha a prófécia „valóra vált”, vagy történelmileg beteljesedett, akkor értheti meg valaki teljesen a céljukat, és egyeztetheti össze a próféciaikat történelmi beteljesedésükkel¹.

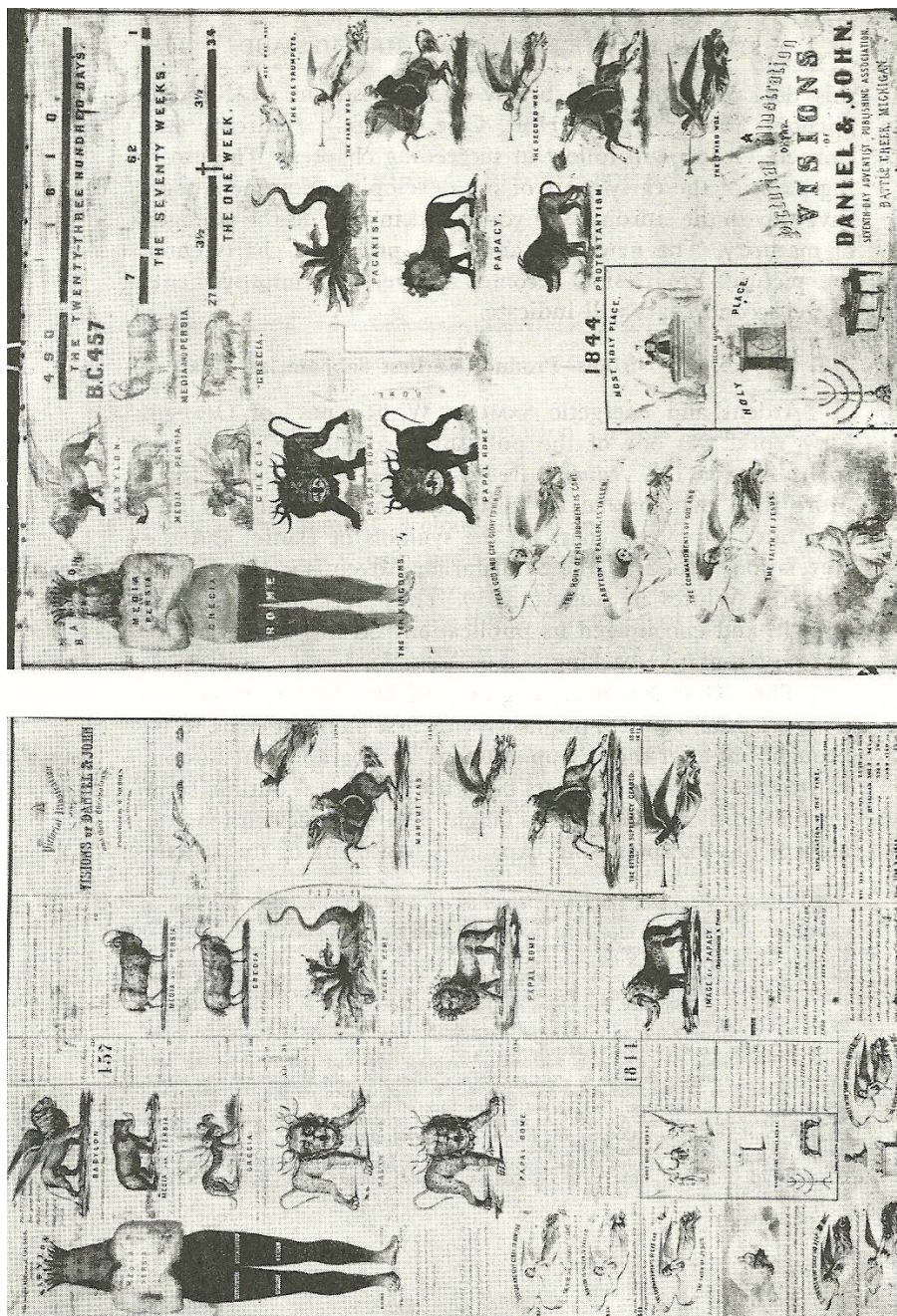
Az igazság felfedezése és megerősítése volt a prófécia és a hittételek intenzív tanulmányozásának egyedüli célja ebben a kezdeti időszakban. Nem voltak zavaró vagy visszatartó előzmények, nem voltak hagyományok, melyektől tartani vagy melyeket fenntartaniuk kellett volna, és nem jelentett veszélyt a félreértések előidézése sem - mert mindnyájan az igazságot keresték. Ennek eredményeként figyelemreméltó volt a haladás, és ezen kezdeti magyarázatok némelyikét a mai napig megtartották. **(1071)** Most röviden áttekintjük Rhodes, Nichols, Edson, Arnold, Holt, Cosa, Cottrell, Andrews és Cornell magyarázatait. A következő fejezetekben majd mások is sorra kerülnek. A fejlődő mozgalom kezdeti éveinek növekedési vajúdása rövidesen helyet adott a fiatalos erőnek, és idővel az érett kitartásnak. Új, 1850 és 1863 évi próféciai térképek jelentek meg. A fejlődés nyilvánvalóvá vált, mint azt a második táblázat tökéletesedése is jelezni fogja.

I. Rhodes és Nichols - összeállítja a szombatünneplők legelső táblázatát

Lelkes és tetterős ember volt a New York állambeli oswego-i SAMUEL W. RHODES² aki az 1850-es évben tagja volt az Advent Review öttagú

kiadóbizottságának. Sőt, több annál, ő volt az, aki először kitűnően megszerkesztette a Szombatünneplő Adventisták által kiadott, Dániel és Jelenések jelképeiről szemléltető képekkel ellátott próféciai táblázatot. 1850 augusztusában megmutatta White-éknak, akiknek nagyon tetszett és a kiadására biztatták³ Ez volt tehát a kezdeti vállalkozást ábrázoló háttér.

(1072)

A Szombatünneplő Adventisták által használt két korábbi próféciai táblázat

Azután a Massachusetts állambeli OTIS NICHOLS⁴ dorchesteri rézmetsző Boston külvárosában kiadta az illusztrált táblázatot és a csalódás után közzétette. 1850 decemberében adták ki⁵, és főbb vonalaiban alig különbözik a Millerita hetedik hónapi mozgalom tanításának álláspontjaitól – kivéve a szentélyszolgálat részletesebb értelmezését, és a harmadik angyal

repülését. **(1073)** A táblázat kb. (30x44 inch) 90x120 cm, és négy függőleges oszlopra osztott. A második oszlop, ami elég keskeny, az időrendi adatokra korlátozódik, míg a többi három nagyobb rendszer szerint foglalkozik a jelképekkel.

Ezeket látjuk rajta: a baloldalon Dániel 2. fejezet érc állóképe, és a jobb oldalán a Dániel 7 fejezet ennek megfelelő négy fenevada (mindkettő Babilon, Médó-Perzsia, Görögország és a pogány Római Birodalom prófétikus sorozatát jelképezi). A Dániel 7 fejezet kis szarva a „pápai Róma” 1260 éves „1798-9”-ig tartó időszakával, „pontosan 1290 évvel az után, hogy a pogányság elvesztette POLGÁRI HATALMÁT.” Azután a Jel. 14:6-12. három repülő angyalát tünteti fel (külön-külön keltezve 1837, 1843 és 1844), mely után következik Jézus eljövele az ég felhőiben, sarlóval a kezében. Egy angyal jön ki a templomból és kiált: „Indítsd a sarlódat, és arass” mialatt egy másik angyal jön egy sarlóval, és a harmadik azzal a megbízatással, hogy gyűjtse be a harag szőlőjét Isten borsajtójába. Belehelyez egy képi ábrázolást a szentély két helyiségéről és a berendezésükről, mint a mi nagy Főpapunk mennyei szentélyben való szolgálatának „JELKÉPEIT”.

A második oszlop a milleriták által korábban hangsúlyozott „7 idővel” kezdődik Kr. e. 677-ben. Ezután következik a 2300 év és a 70 hét közös kezdete Kr. e. 457-ben; majd a zsidók és rómaiak közötti szövetség (még mindig tévesen Kr. e. 158 van megjelölve); a kereszt a hetvenedik hét „közepére”, Kr.u. 31-re keltezve és vele kapcsolatban a 70 hét vége Kr.u. 34-ben megállapítva; a „mindennapi áldozat” elvétele Kr.u. 508-ban, és a pápaság felállítás 538-ban, és a pápai uralom elvétele 1798-ban; majd a 2300 év 1844-ben ér véget, Krisztus szolgálata első szakaszának befejezésével a szentélyben.

A harmadik oszlopot a 2300 évvel kezdték a perzsa kos idején, melyet a görög bak követ a rendkívül nagy szarvval, melyből a pogány és a keresztény Róma fejlődött ki. Ezután következik a Jelenések 12 hétfejű nagy vörös sárkánya, a pogány Róma, és a tengerből feljövő tízszarvú fenevad, a pápai Róma. **(1074)** Azonban a földből feljövő kétszarvú fenevadat itt „a pápaság képmásának” nevezték. Annak a két szarvát eredetileg „pápistának és protestánsnak” jelölték meg, „REPUBLIKÁNUSRA ÉS PROTESTÁNSRA” javították ki.⁶ Azonban a „666”-ot még mindig furcsán a második fenevaddal kötötték össze, jelének kényszerítésével kapcsolatban, ami itt nincs kifejezetten megállapítva

Az utolsó oszlopban a három jaj trombitát hirdető három angyalt ábrázolták. Az első - a „mohamedának” 1299-1449-ig keltezve; a második jaj

az ottomán uralom 391 évig és 15 napig, 1840. augusztus 11-ig terjed. A második jaj elmúlt már, a harmadik gyorsan bekövetkezik, 1844 után, mely azután a hét utolsó csapássá válik. És akkor ennek a földnek az országai Krisztus országává lesznek.

A záró magyarázat a nap-év elvét állapítja meg; a „próféciai év vagy idő 360 napot jelent, évenként” - a „7 idő” 2590 év, és a három és fél idő 1260 évet tesz ki. A pogányok hét ideje (2520 év) Kr. e. 677-től Kr.u. 1843-ig terjed, és a „mindennapi áldozat elvétele” úgy van feljegyezve, hogy 508-9-ben ér véget (mely szintén az 1290 év kezdetének időpontja). És 30 éves szünet után, az 1260 év úgy van feljegyezve, mint ami „1798-9”-hez vezet, és a 45 év hozzáadásával (az 1335 évhez) „1798-9”-től 1844-ig.⁷

Mivel az átmeneti formálódó időszakban állították össze ezt a Rhodes-Nichols táblázatot, még bizonyos kétséges keltezéseket és időszakokat tükröz, melyeket rövidesen ejtettek, - mint pl. a „hét időt”, a zsidók és a rómaiak közötti szövetség keltezésére Kr.u. 158 évet, és különösen a 666 számot, mint ami a két fenevadat foglalja magába. De ez volt az első kísérlet, és az összes szombatünneplő adventista lelkész ezt használta egy ideig. Az ilyen fajta munkában fokozatosan jön a kiigazítás.

(1075)

II. Otis Nicholsnak a Kulcs álláspontjaira vonatkozó magyarázata

A Jelenések 13-17 részletes kidolgozását, mely a kutatás és hirdetés különleges új területe lett, ezekben a Nichols által tárgyalt pontokban láthatjuk, közzétételük sorrendjében, 1851 és 1853 között.

1. JELENÉSEK 13 – A KÉPMÁS OKOZTA VÁLSÁG MÉG A JÖVŐBEN VAN - 1851-ben határozottan magyarázza, hogy Jel. 13:11-18 kétszarvú fenevada „az Egyesült Államok Protestáns Köztársasága.” A két fenevadról következő volt a magyarázata, miután a táblázatot összeállították:

„A 'nagy szóval' való megerősítés, ami a 'képmás' imádását illeti, még a jövőben van. A 'képmás' egy intézmény, mely életerejét és hatalmát a két szarvú fenevadtól, az Egyesült Államok Protestáns Köztársaságától kapja. Az egy képmás, vagy hasonmás ahhoz a fenevadhoz, mely kard által megsebesítettett.

„A 'halálos sebet' kapott fenevadat az 'első fenevadnak' nevezik. Jel. 13:12. Ezt röviden az 5-10-ig terjedő versek írják le. Ez az *egyházi és világi szervezetek egyesülése volt, a legfőbb egyházfő, a Pápa alá rendelve*; vagyis más szavakkal, a pápai egyház volt felruházva a legfelsőbb hatalommal, a legnagyobb tekintéllyel, vagy 'uralommal’.”⁸

2. BABILON – KATOLIKUS ANYA ÉS LÁNYAI – A *Voice of Truth* (Igazság hangja) egyik 1844-ben megjelent cikkében a Babilon anya és protestáns lányairól tárgyalva, beszél erről az anya-lány viszonyról:

„Megértettem hogy a '*nagy város*' az egyesített egyházat, és az állammal való egyesülést jelképezi. Beleértve mind a katolikus, mind a protestáns egyházat. Ennek ősi létezése a katolikus egyházzal, az anyával kezdődött. A katolikus egyház, mint '*anya*', vagy szülő, a számára megszabott idő alatt, 1260 évig gyakorolta fennhatóságát. Azután a *leányai* jelentek meg a színtéren, és gyermekeinek ereje, befolyása és hatalma növekedésével az anya hatalma csökkent, mint ahogy a mi szüleink ereje természetesen legyengül az öregkor következtében. Ha úgy tekintjük őket, mint egységes egészet, az anya és gyermekei egyetlen családot alkotnak, a '*nagy várost, Babilont*'. Jel. 18.”⁹

(1076) 3. A HATALOM A PÁPASÁGRA LETT RUHÁZVA AZ 1260 ÉV ALATT – Nichols azt állítja, hogy az európai nemzetek a pápai ellenőrzés alatt voltak az 1260 év alatt.

„Ezen időszak alatt, (1260 év) az asszony a fenevadon ült, tartotta a gyeplőt, parancsolt, irányított, és a fenevad szája volt (Jel. 13:5), övé volt a '*hatalom*', és '*uralkodott*' a föld (tíz) királyain. A katolikus egyház története ezt szószerint igaznak bizonyítja. Valóban uralkodott a koronás királyokon és császárokon.”¹⁰

4. JELENÉSEK 17 – A PARÁZNA IRÁNTI GYŰLÖLET MEGELŐZI A FORRADALMAT – A hitehagyott egyház '*gyűlölését*' 1798 előttre gondolja:

„Jelenések 17:16-17. határozottan bemutatja a fenevadon ülő parázna időrendjét, aszerint, ahogy az a 3-6 versekben le van írva, ahogy az 1798 évet megelőzően volt. 'A tíz szarv *gyűlölni* fogja a *paráznát*, és kifosztják, és (16/c.). Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az ő akaratát cselekdjék.' Ez szószerint igaz volt a pápai egyházi főhatalom vonatkozásában. Az elmúlt 50 év alatt a tíz királyság gyűlölte a pápa *világi hatalmát*, aki a katolikus egyház feje volt. Napoleon uralma kifosztotta és meztelenné tette; 'mert az Isten adta azoknak szívébe', hogy tegyék ezt, 'az ő szándékát cselekedjék'.”¹¹

5. JELENÉSEK 12 – JUSTINIANUS ADOMÁNYOZTA KIRÁLYI SZÉKÉT, HATALMÁT ÉS TEKINTÉLYÉT – A pápaság lelki megalapozásában, 538-ban ez volt Justinianus szerepe:

„Justinianus császár lett a polgári és egyházi kormányok *feje*, következésképpen a sárkány eszköze és szája volt azzal, hogy a fenevadnak adta királyi székhelyét, hatalmát és nagy tekintélyét. ...'A sárkány adá az ő erejét, és az ő királyi székét, és nagy hatalmát'. 13: 2.5.7. Justinianus császár, (aki a Kelet-Római Birodalom feje volt) Róma püspökét tette meg az összes egyház fejévé Kr.u. 538-ban; és neki adta székhelyét (Rómát), és az egyház feletti legfelső tekintélyt 'minden nemzetben és nyelvben', hogy akarata szerint parancsoljon és fegyelmezzon vallási ügyekben, hogy büntessen és halálra ítéljen olyan embereket, akik nem akarnak a Római egyház parancsainak engedelmeskedni; és a világi kormányoknak kellett végrehajtani a pápa parancsait.”¹²

6. DÁNIEL 11 – A 40-45 VERSEK EURÓPÁRA ALKALMAZÁSA – A pápaság Európa ügyeiben, a középkorban elsődleges helyet foglalt el, egészen a záró jelenetekig, de Franciaország beleavatkozásával, ezt így módon tette:

„A pogány Róma korától kezdve a pápai kis szarv, a pápaság, volt a legelőször említett hatalom, melyre Dániel látomásainak jövődöléseiben hivatkozott. **(1077)** Dán. 7, 8 fejezet és 9:32-39. A 40-45. versek különösen Franciaországra, mint nemzet tetteire utalnak, melynek megvolt a befolyása a „vég idejére” Kr.u. 1798-ban, és megvalósította, hogy a pápai hatalom visszatérjen az előbbi állapotába, és utasításainak alávetette a pápát. . . Tehát Franciaország volt a fő cselekvő hatalom az összes fontos eseményben, mely a kis szarvat érintette. Majd elválik, hogy vajon Franciaország lesz-e a főszereplő III. Napóleon uralma alatt, szövetségben a pápával és annak papságával, a ’rendkívül nagyra növekedett kis szarv’ záró jeleneteiben, mikor az ’végére jut, és senki nem segít rajta’. Dán. 11:44-45.”¹³

7. DÁNIEL 11:45 – ÚGY HISZI, HOGY ANGLIA AZ „ÉSZAKI KIRÁLY” - Nichols azzal különbözött a legtöbb korabeli szombatünneplőtől, hogy állítása szerint a protestáns Anglia a különleges északi király, a pápai Franciaország pedig a dél király:

„Mivel III. Napóleon uralkodása alatt a francia császárságra riadtan és féltékenyen tekintett Anglia és Oroszország, Európa *északi* és *keleti* hatalmai, valószínű, hogy nyugtalaníthatják, mivel „megriasztják őt a napkeletről és északról való hírek” (44 vers); a francia birodalom szövetségben áll a pápával, Anglia az európai protestánsok feje, az ’északi király’, Franciaország most a pápai hatalom feje, a ’déli király’, Oroszország pedig a görög keleti egyház hatalma –a három részre osztott nagy város, Babilon.”¹⁴

Tehát, míg a kezdeti 1850-es évek határozott fejlődést mutatnak, sok részlet maradt, melyet még mindig tanulva és kutatva igyekeznek tisztázni.

III. Bates - pogány Róma, pápai Róma és protestáns Amerika

Általában Joseph Bates adott meghatározó szövegértelmezést Dániel jövődöléseiről,¹⁵ és a Jelenések 2. és 3. fejezet hét gyülekezetének szokásos magyarázatáról - bár úgy érezte, hogy az 1845 áprilisi Albany konferencia óta a laodiceai névleges adventizmus volt jellemző.¹⁶ A trombitákról Litch magyarázatát vallotta.¹⁷

Azon kívül, amit Bates a szombat-konferenciákon előadott, és amit a Szombatról kiadott traktátjában **(1078)** a pápai kis szarvról, a római katolicizmusnak Dániel 7:25-ben leírt szombatnap megváltoztatásáról, és a Jelenések 14. fejezet pápai fenevadjának „jeléről” a hármass angyal üzenettel kapcsolatban írt, tudomásul kell venni korábbi álláspontját Jel. 12 és 13 fejezet három hatalmáról, melyekben egyetértett szombatünneplő társaival. Legyen elegendő most négy részlet az 1851 évi munkájából.

1. JELENÉSEK 12 ÉS 13 – SÁRKÁNY, POGÁNY RÓMA; FENEVAD, PÁPASÁG – Az ő meghatározása általánosan elfogadott álláspont volt a pogány és pápai Rómáról, az 1260 évről és a pápaságról, mint a fenevad hetedik fejről. Itt közöljük tömör beszámolóját:

„A sárkány jelenti Róma császári hatalmát. A hétfejű fenevad a pápai Róma, vagyis a pápaság. Justinianus római császár legfőbb püspökére ráruházta 'erejét, királyi székét és nagy hatalmát' Kr.u. 533-ban, hogy Róma pápája legyen. A szarv, polgári hatalom. Halálosan megsebesült, megbukott a hetedik fej, vagyis a kormányzati forma. A seb begyógyult, a hetedik kormányzati forma helyreállt. János látomásban látta a Róma pápai Európa nemzetei feletti hatalmát létrejönni Kr.u. 538-ban, 42 hónapig fenntartva azt (1260 év). Ezen korszak lejártakor 'egyik feje (a hetedik) halálos sebet kapott'. Az 1260 évet hozzáadva Kr.u. 538-hoz, 1798-hoz jutunk el, mikor a francia nemzet meghódította Rómát, elpusztította a hétfejű hatalmat, vagyis a pápai Rómát. Így sebesült meg halálosan ez a kormányzati forma.”¹⁸

2. JELENÉSEK 13 – A SEB 1815-BEN MEGGYÓGYUL - Másokkal együtt, Bates is azt gondolta egy ideig, hogy a francia kard által 1798-ban ütött seb meggyógyult:

„Végül, miután Európa összes uralkodó hatalma legyőzte Franciaországot, és száműzték vezetőjét, és Kr.u. 1815-ben az Atlanti óceán mindkét partján aláírták egymással kötött békeszerződéseiket, sor került a területek, királyságok és trónok általános helyreállítására, melyben Rómát, a pával együtt még egyszer visszahelyezték egyházi és világi hatalma ősi hatáskörébe. Úgy látszik, azóta begyógyult halálos sebe.”¹⁹

3. KÉPMÁS – ÉSZAK AMERIKÁBAN LESZ FELÁLLÍTVA – Ebben az időben hasonlóképpen egyhangú vélemény alakult ki **(1079)** a Jelenések 13:11. kétszarvú, bárányhoz hasonló fenevadjáról, aminek a protestáns Egyesült Államok lesz a központja:

„E romlott és elesett protestáns egyház helye, mely a fenevad képmása lesz, nem lehet Európában, mert az a hétfejű és tízszarvú fenevad lakhelye. Ezért nem hiába fogjuk-e kutatni, ha az Észak-Amerikai Egyesült Államok határain túl keressük azt? A világosság földje, ahol az első és második angyal üzenete elhangzott, hirdetve a Megváltó második eljövételét. És ahol a harmadik angyali üzenet is *most* mind erőteljesebben halad előre, ünnepélyesen hirdetve a pusztulás és halál ítéletét mindenkire, aki imádja a fenevadat és annak képmását, és bélyegét felveszi homlokára vagy kezére. - Hol máshol találhatnánk meg a kétszarvú fenevadat és a képmását, melyet készít, mint pontosan abban az országban, ahol Isten kegyelméből elküldi hírnökeit, hogy vigyék a figyelmeztetést?”²⁰

A hét csapás még a jövőben van, és megelőzi a második eljövételt.²¹

4. JELENÉSEK 17 ÉS A MILLENNIUM - A legtöbb vonatkozásban Bates a Miller-mozgalom alatt tökéletesített meghatározó magyarázatokat tartotta, melyeket viszont a reformáció és a reformáció utáni idők legjobb szövegmagyarázóitól nyertek. Az állítólagos keresztény egyházak a Jelenések Babilonjai a formális jámborság megnyilatkozásaival.²² Bates nézete a 20.

fejezetről szigorúan ezer év előtti.²³ Bates szerint ez a föld, melyet újjáteremtének az ezer év végén, lesz az üdvözültek örökkévaló otthona, - Isten helyreállított paradicsoma - és az, az ígért földjén az új Jeruzsálem sok „palotájával” lesz az örökkévaló ország fővárosa, ott, ahol Urunkat megfeszítették.”²⁴

IV. 1863. A White-féle táblázat meghatározó szövegértelmezés lett

Egy idő óta James White érezte, hogy szükség van egy javított, vászonkötéses próféciai táblázat használatára a szombatünneplő lelkészek nyilvános evangéliumi munkájának megsegítésére, **(1080)** és az otthoni bibliatanulmányozáshoz. Saját maga tervezte, és intézte is el, hogy hozzáértő kezek készítsék el azt Bostonban. A *Review and Herald* 1863. október 6-i számában írta le, milyen sokat javítottak a korábbi táblázat elrendezésén. A táblázat és magyarázat 3 dollárba került (melyre White kölcsönkérte a pénzt). Egy készlet árát 3,50 és 4 dollárban szabta meg (beleértve kísérlőként a Tízparancsolat tábláját). Ez volt a felirata: „Dániel és János látomásainak képes szemléltetése, Hetednap Adventista Kiadó, Battle Creek, Michigan. J. H. Bufford nyomda, Boston.”²⁵

A vázlatokat gyorsabban kapkodták el, mint ahogy előállítani tudták, bár White kijelentette, hogy reméli, december 29-re eleget tehet az összes megrendelésnek. 1864. február 2-án jelentette, hogy a vázlatokat „megelégedéssel” fogadták. Március 15-én bejelentették, hogy a kiegészítő *a Kulcs a próféciai táblázathoz* elkészült, most kapható, melyet Uriah Smith írt (de a központi vezetők közös szövegértelmezését tartalmazza). A március 15-i kiadásra hivatkozva Bates ezt mondta: „A vázlat tökéletesnek tűnik... A 2300 nap táblázatának magyarázata egyszerű és nagyon érthető.”²⁶

1. JELENTŐS JAVULÁS AZ 1850-ES TÁBLÁZATON - Az 1863-as White-féle táblázat határozott javulást jelentett az 1850-es Rhodes-Nichols táblázathoz viszonyítva, mely részletekkel volt telezsúfolva, mind jelképek, mind szövegek vonatkozásában. White táblázata lényegesen egyszerűbb és kiforrottabb volt. Kihagyta az elméleti részeket, melyek a korábbi átmeneti időszakokat jelölték meg. Most már rátaláltak a szövegértelmezés lényegére. A bizonytalan tételeket kihagyták, és a hangsúlyt az alapvető kérdésekre és a megalapozott tételekre helyezték. Tény, hogy annyira jól megtervezett volt, hogy évtizedekre meghatározóvá lett.

2. RÉSZLETEZEETT SZÖVEGMAGYARÁZATOT ADTAK SMITH „KULCSÁ”-HOZ – A „Kulcs a próféciai táblázathoz” című 46 oldalas füzet, **(1081)** melyet Uriah Smith készített el 1864-ben, a Hetednap Adventista vezetők körében

uralkodó szövegértelmezést képviselte, szigorúan követte a White-féle táblázat vonalvezetését. De részletez minden jellemző tételt, további részleteket, leírásokat, keltezéseket közöl, és tekintélyekre hivatkozik (mint Croly, Clarke, Prideaux és Hales), és sajátos alkalmazásokat használ. Dániel 2 állóképét párhuzamba állítja a négy fenevaddal Babilontól Rómáig. Felsorolja a 10 szarvat a három kitépettel együtt. És a pápai kis szarv 1260 évét Kr.u. 538-1798-ig helyezi el.

A perzsa kos és a tekintélyes szarvú görög bak (pogány és pápai Róma) egy másik „sorról-sorra” próféciai sorozatot alkot. Különleges hangsúlyt kap a Dániel 8. fejezet 2300 nap-éve a zsidók számára, a 2300 év első részéből „leszabott” 70 héttel együtt, mely Esdrással kezdődött - mindkét időszak Kr. e. 457-ben kezdődött, az idő megállapítását a kereszt bizonyítja a hetvenedik hét „közepén” (Kr.u. 27-34), és a hosszabb időszak 1844-ig terjed.

Majd a szentélyt ábrázolja a táblázaton, megmagyarázva a „Kulcs” szerinti jelképet és a valóságot, ami a nagy valóságban nem a Kánaán földje, vagy az egyház, hanem a mennyben van. Felsorolja a mindennapi és az évi szolgálatokat, Krisztus mennyei főpapi szolgálatának utolsó szakaszát, ami 1844-ben kezdődött a mennyben. És a három jelképes angyal, akik három egymást követő üzenetet képviselnek, ezt követi a menny „királyának személyes megjelenése” - az Úr Jézus Krisztus.

A sárkány, a pogány Róma, a negyedik legfőbb földi királyi hatalom, hét fejével jelképezve a hét egymást követő kormányzati formát, hatalmát a fenevadnak, vagyis a római pápának adja, mely azonos a Dániel 7. fejezet kis szarvával, ami a negyedikből, vagyis annak a fejezetnek római fenevadából növekedett ki. Az üldöző és istenkáromló kis szarv vagy fenevad 1260 évig gyakorolja különleges hatalmát, és ez az időszak a pápa fogságba ejtésével végződik 1798-ban.

Majd a kétszarvú fenevad, mely ebben az időben, az óvilági pápai hatalom létezése idején tűnik fel, de a „földből” jön elő csendes, békés úton, amit „protestantizmusnak” neveznek. **(1082)** Gyöngéd jellemű, két, bárányhoz hasonló szarva a polgári és egyházi hatalomra utal, vagyis a protestantizmusra és a köztársaságra. Szarvain nincs korona. Nem királyi hatalom - a *nép* készíti a „képmást”, vagyis az egyház és állam pápai egységének hasonmását. Ez volt ebben az időben az elismert álláspont.

Végül felsorolja a három jaj-trombitát, az első az ottomán-török hatalom kínszásának jól ismert 150 éves időszakasza 1299. július 27-től 1449-ig, és a

súlyosabb második jaj 391 éves időszaka 1449. július 27-től 1840. augusztus 11-ig. A harmadik jaj - fejezi be a „Kulcs” - a 2300 nap vége után jön, és magába foglalja Isten titkának befejezését, mikor a halottakat megítélik, és a szenteket megjutalmazzák, és elpusztítják azokat, akik megrontják a földet, és kitöltik a csapásokat. Ezeket foglalja magába ez a hét különböző próféciai szakasz, melyek mindannyian a minden dolgok végén találkoznak²⁷, melyről elhatározottat, hogy jönnie kell. Ezt a próféciai vonalat hitték 1863-ban a vezetők.

V. Edson – A Jelenések 13. és 17. fejezetein van a főhangsúly

HIRAM EDSON, akit már említettünk, emlékezni fogunk rá, amint a csalódást követően elsőként kezdte a helyreállító tanulmányozást, és ő vezette a próféciaiban szereplő szentély kérdésének csoportos tanulmányozását. Ez New York államban volt. Kezdeti buzgósága miatt, megjegyezzük szövegmagyarázatainak néhány részletét. Edson azt a meghatározó nézetet vallotta Dániel 2., 7., 8. és 9. fejezeteinek nagy vázlatprófeciáiról²⁸, amit a hetedik hónapi mozgalomból átvettek. De azt gondolta, hogy a Dániel 11:45²⁹ északi királya Oroszország lehet. Nézete alig különbözött a Jelenések igaz és hamis egyházai és a fő időszakok tekintetében. Az általános nézetet vallotta a trombitákról³⁰, **(1083)** és hitte, hogy a kétszarvú fenevad a „protestáns Róma” a polgári és egyházi hatalom, vagyis két szarva a polgári és vallásszabadság.³¹

A következőkben néhány tételt teszünk közzé az ötvenes évek elején végzett személyes tanulmányaiból, azaz a Jelenések 13-17 fejezeteiről. Időrendi sorrendben, 1850-től 1856-ig ezek voltak Edson fő álláspontjai:

1. A SÁRDISI, FILADELFAI ÉS LAODICEAI GYÜLEKEZETEK - Edson nézete 1850-ben a hét gyülekezet közül az utolsó háromról még meglehetősen korlátozott volt:

„Minden advent-hívő tökéletesen tisztában van azzal, hogy a filadelfiai gyülekezet, a testvéri szeretet gyülekezete azokból állt, akik kijöttek Sárdisból, a névleges egyházból 1844 nyarán és őszén, 'Leomlott, leomlott Babilon' kiáltás idején. Azt is tudják, hogy a laodiceai gyülekezet sorrendben a következő, és hogy ez az egyház hetedik és utolsó állapota, amint azt a Jelenések 2. és 3. fejezete leírja. Ez a gyülekezet olyanokból áll, akik 'langyosak' lettek, és elhagyták a testvéri szeretet filadelfiai gyülekezetét, és ezt mondják 'gazdag vagyok, meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem', és nem tudják, hogy 'nyomorultak, nyavalyások, szegények, vakok és mezítelenek’”³²

2. JELENÉSEK 14 – AZ ELSŐ ÉS MÁSODIK ANGYALI ÜZENET – A három üzenet közül az első kettőről Edson nézete „meghatározó”:

„Az első angyal a figyelmeztetés és könyörület üzenetét hirdette a világnak és a névleges egyháznak. Ennek az üzenetnek az elutasítása által bizonyították az egyházak ELESETT állapotukat. Ez készítette elő az utat a második angyal számára, ezt mondván 'Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város', stb. Ez hozta ki Isten népét Babilonból, és tette őket szabad néppé, és készítette elő őket a harmadik angyal üzenetének befogadására és az üzenet iránti engedelmességre, melynek nem engedelmeskedhettek addig, míg Babilonban voltak, mint ahogy Izrael sem tudta megtartani a szent szombatot, míg rabszolgák voltak Egyiptomban.”³²

3. JELENÉSEK 13 – A TENERBŐL FELJÖVŐ FENEVAD MEGSEBESÜLT -. Edson szerint a halálos sebet 1789-ben, vagy azt követően kapta:

„A fenevad tehát, kinek jegyét és imádását el kell kerülnünk, az a 13. fejezet hétfejű, tízszarvú fenevada, **(1084)** mely hadakozott a szentekkel és legyőzte őket, és hatalmat kapott, hogy 42 hónapig, 1260 évig folytassa; és ennek az időszaknak a végén kard által halálos sebet kapott, és fogságba vitték. Ez (a megsebesítés) valamikor 1789 és 1809 között történt, amikor a Napoleon és a pápa közötti hosszú ideje tartó viszály elérte csúcspontját.”³⁴

4. A FÖLDBŐL FELJÖVŐ KÉTSZARVÚ FENEVAD – PROTESTÁNS RÓMA – Edsonnak a „Protestáns Rómáról” vallott nézete, mely valószínűleg Amerikában összpontosul, amint az a kétszarvú fenevad által van jelképezve, ebben az időben összhangban volt a többi szombatünneplő véleményével:

„Ekkor, (1809) János másik fenevadat látott FELJÖVŐBEN LENNI – még nem jött fel, de már jön – melynek két, bárányhoz hasonló szarva volt, és úgy szólt, mint a sárkány. Most már biztos, hogy ezt a kétszarvú fenevadat nem lehet Bonaparte uralkodására vonatkoztatni, ennek jó oka volt - Bonaparte akkor már hatalma tetőpontján volt. Sohasem gyakorolta a pápai fenevad összes hatalmát, sem csodákat nem vitt véghez, melyet a kétszarvú fenevadnak kell majd tennie...”

„A kétszarvú fenevad a protestáns Róma, és a hetedik fej. A két szarv az egyházi és polgári hatalom. A két nagy elv, melyen a protestáns egyházak növekedtek, a lelkiismereti szabadság és a vallási türelem. Ez valóban bárányhoz hasonló volt. A polgári hatalmat mélyen átítatta ez a lelkiület joga volt. Ezen elv alapján védelmezte, fenntartotta és támogatta az egyházakat. Ez volt a bárányhoz való hasonlóság a polgári hatalomban. . . . 'És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte.' . . . Így, az első fenevad történelmét tanulmányozva tudhatjuk, mit várhatunk az utóbbtól, 'mely az előbbi fenevadnak MINDEN hatalmasságát cselekszi, ő előtte', bár csak rövid ideig gyakorolja.”³⁵

5. JELENÉSEK 17 - A HÉT FEJ BABILONNAI KEZDŐDIK – Jól rögzíthető az a részletes felsorolás - Babilonnal kezdve - ahogyan ezt Edson megértette:

„Ekkor az angyal beszél Jánossal, és megmagyarázza neki a hét fejet és a tíz szarvat. Azt mondja, hogy a hét fej az a hét hegy, melyen az asszony ül. Néhányan azt mondják, hogy e hét hegy a föld valóságos hét hegye, melyre Róma városa épült. - De hogyan lehetett a föld egy ilyen valóságos hegyeinek egyikét karddal halálosan megsebezni? Nem ez lehet a megfelelő vélemény. . . .

„Úgy tűnik, ezen szöveg feljogosít bennünket arra, hogy visszamenjünk az aranyfejhez vagy oroszlánhoz, Babilonhoz, és számoljuk meg a hét fejet: - Babilon az első, Médó-Perzsia második, Görögország harmadik, császári Róma negyedik, királyi Róma ötödik, pápai Róma hatodik, **(1085)** és a protestáns Róma, vagyis a kétszarvú fenevad a hetedik. Jánosnak azt mondta az angyal 'király is hét van, öte ELETTE' a múltban 'az egyik van' jelenleg (a hatodik), 'és a másik (hetedik), még el sem jött', de FELJÖVŐBEN VAN. (A kétszarvú fenevad.)

„Jegyezzük ezt meg: János látomásban a pápai uralom 1260 évének végén áll, amikor meglátja a kétszarvú fenevadat FELJÖVŐBEN LENNI.

„'A fenevad, amelyet láttál, VOLT, és NINCS, (mert halálra sebeztek és fogságba vitték) és a mélységből jó fel (jövő idő), és megy a veszedelemre'. 18:8. És ismét, 'A fenevad pedig, amely volt és nincs, az maga a NYOLCADIK és a HÉT közül való, és a veszedelemre megy.' 11. vers. Ez a kép más; ez a kárhozat fia.”³⁶

6. JELENÉSEK 14 – A HANGSÚLY MOST A HARMADIK ÜZENETEN VAN - A szombatról való nézete a harmadik angyal üzenetének a szíve, - ugyancsak megegyezik a többi szombatünneplőével, és érdekes a kivonulás és az advent mozgalom párhuzamba állítása:

„Ami a harmadik angyal üzenetének hirdetését illeti, köztudott, hogy az üzenet lényege a letiport szombatparancsolat helyreállítása volt. Ez az egyik *legfeltűnőbb* jellemzője azoknak, akik a jelenvaló igazságot hirdetik. Ez az élő Isten jele vagy pecsétje. De néhányan igényelnek egy így szól az Urat arra vonatkozóan, hogy a szombat a pecsét. Lehet, hogy ők ugyanezt várhatják el minden elpecsételő igazságról, melyet valaha is hirdettek az embernek. De hála az égnek, mi kaptunk egy ilyen így szól az Urat a szombat pecsétre. Ezt mondta az ő prófétája által, Ésa. 8:16-ban, a jelen válságról szólva 'Kösd be e bizonyágtételt, és PECSÉTELD BE (értesd meg) A TÖRVÉNYT (tanítást) tanítványaim között.' Ez soha nem történet meg addig, míg ők a törvények egyetlen előírását megsértik.

„És ismét, mikor Izrael gyermekei elhagyták Egyiptomot, az első parancsolat, melynek megtartására sürgette őket, az Úrnak, a mi Istenünknek szombatja volt. Igen, így történt ez velünk is, miután kijöttünk Babilonból az emberek pusztaságából, 1844 után. Ekkor csengeni kezdett fülünkben 'Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet? Lássátok meg! Az Úr adta néktek a szombatot.'”³⁷

7. AZ 1335 ÉV VÉGÉNEK EGYBE KELL ESNI A 2300 ÉVVEL - Az 1335 és a 2300 éves időszak közötti kapcsolatról ugyanaz a nézete, mint amit a millerita hetedik hónapi mozgalom vezetői tanítottak:

„Nem volt hiba a számadatokban a táblázaton a 2300 nap kezdetére vonatkozóan, ezért szükségszerűen összhangban kellett lenni az 1260, az 1290 és az 1335 napok keletkezésének a 2300 nappal.”³⁸

(1086) Ezt a végpontot 1843-1844-re helyezi. Edson is osztja Miller nézetét, mely szerint Dániel 8:13. tartalmazza mind a pogányságot, mind a pápaságot.³⁹

8. DÁNIEL 11 – A PÁPÁT TETSZÉSE SZERINT CSELEKVŐ KIRÁLYNAK TEKINTI - Edson osztozik abban, ami nyilvánvalóan többségi vélemény volt ebben az időben; nevezetesen, hogy Dániel 11. második felének hatalma a pápaság, amint ezt Miller és James White állították, és sokan mások, vissza egészen a reformáció idejéig. Talán Oroszország válik majd az észak királyává.

„A király, azaz a pápa vagy pápai király, tetszése szerint tesz, és felfuvalkodik és felmagasztalja magát minden isten felett, vagyis Európa összes királya fölé, és mindezeket a királyokat uralma és ellenőrzése alatt tartva, azt a jogot követeli magának, hogy királyokat koronázzon és mozdítson el, tetszése szerint gyakorolva azt, és szerencsés lesz az ő tetszése szerinti cselekvésében, MÍGNEM BETELIK a harag . . .

„A 36-39. versek (Dániel 11) felsorolják a pápai király tetteit és dolgait; és a 40. vers megjósol egy eseményt, mely az idő végét jelzi, mikor megbotránkozást okoz, azaz 'És a vég idején összetűz vele a déli király, mint a forgószél úgy megy reá.'”⁴⁰

„Talán Oroszország lehet a 45. vers északi királya.”⁴¹

9. AZ 1260 ÉV - JUSTINIANUS RENDELETE 538-BAN LÉPETT ÉLETBE - - Edson határozottan Justinianus 538-as rendeletétől keltezi az 1260 év kezdetét, mely Kr.u. 538-ban lépett életbe, nem pedig a szembenálló osztrogót hatalom kitépésétől:

„A pápai kormányzati formát 538-ban alapították meg, mikor Justinianus rendeletét a gyakorlatban végrehajtották. Ez volt az, mikor a sárkány átadja hatalmát, székhelyét és nagy tekintélyét a pápai fenevadnak. Ez a rendelet ruházta fel a pápát, az egyház fejét polgári hatalommal és a BÍBOR és VÖRÖS paláttal. A pápai főhatalom a prófáciában 1260 évre korlátozódik. Majd az ítélet összeül, és megfosztják hatalmától, tönkreteszik és elpusztítják a vég idejéig. Adjunk 1260-at 538-hoz, és 1798-hoz érkezünk.”⁴²

VI. Arnold - egyetért a főbb pontokban, de különbözik a kisebbekben

A New York állambeli Mont Vermont-i DAVID ARNOLD (1805-1889), 16 éves korában lett a Metodista egyház tagja. Később elfogadta az advent üzenetet, **(1087)** és csatlakozott az Isten nagy ítélet órájának hirdetéséhez, és a csalódás után hamarosan elfogadta a szombatünneplő álláspontot. A Szombatünneplő Adventisták első konferenciáját New York államban, az ő csűrében tartották 1848-ban, ahol kb. 30 vezető jelent meg. Ő volt a New Yorki Konferencia első elnöke, és sokat írt a folyóiratokba. Az ő magyarázatai lényegében „szabványok” voltak, bár volt néhány egyéni nézete is, mely kissé eltért a többiekétől, legalábbis eleinte.

1. KRISZTUS KÖZBENJÁRÁSÁNAK MÁSODIK SZAKASZA OKTÓBER 22-ÉN KEZDŐDÖTT - Mindnyájan egyetértettek Krisztus mennyei szentély-szolgálatának vagy „folyamatos szolgálásának” szakaszaiban és idejében.

„Ezért a körülmények hatására és az események beteljesedése által arra az ellenállhatatlan következtetésre jutottak, hogy 1844 őszén (a zsidó időszámítás szerint) a hetedik hónap tizedik napján Krisztus befejezte minden napi, vagyis folyamatos szolgálatát, vagy közbenjárását a mennyei szentély első helyiségében, és BEZÁRTA AZ AJTÓT, melyet ember ki nem nyithat, és kinyitott egy ajtót a második helyiségbe, vagy a Szentek szentjébe, melyet ember be nem zárhat. (Lásd: Jel. 3:7-8.)”⁴³

2. DÁNIEL 2 – ELTÉR A SZABVÁNY SZÖVEGMAGYARÁZATTÓL - Arnold azonban kitartott a régi tévedés mellett, miszerint a két lábszár Dániel 2-ben a keleti és a nyugati Róma.

„A négy egyetemes birodalmat ábrázolja, Babilóniát, melyen akkor Nabukodonozor uralkodott, Médó-Perzsiát, Görögországot és Rómát, keleti és nyugati megosztottságában, melyet a két vas lábszár ábrázolt. A lábujjak későbbi tíz részre szakadását az állókép tíz lábujja jelképezi.”⁴⁴

3. TITUSZ VETTE EL A MINDENNAPI ÁLDOZATOT – Nem osztotta Dániel 8. kis szavának szokásos nézetét, amelyre úgy tekintett, mint Róma polgári hatalmára, ellentétben Dániel 7 kis szarvának egyházi hatalmával. És ő a „mindennapi áldozatot” sem pogányságnak, sem Krisztus papi közbenjárásának nem tekintette – két, ellenségeskedés nélkül elterjedt külön nézet. Arnold nyilván a zsidó áldozatok bemutatásának tekintette, **(1088)** és az elvételt Krisztus halálával keletzte. Ez azonban egy különálló magyarázat volt.

„Azt is látja, hogy ugyanaz az elnyomó hatalom (Róma) ’felkel a fejedelmek Fejedelme ellen’; és ezáltal véget vet a mindennapi áldozatok egész jogszerű intézményének, melyet a Sínaitól kezdve naponta végeztek, amíg a Mag el nem jött. Itt Krisztust, a nagy valódi áldozatot a római katonák ölték meg. Róma így ’vette el a mindennapi áldozatot’ és a szentélyt, Titus római hadvezér által, mikor elpusztította Jeruzsálemet és az Isten templomát, melyben a szentély volt.”⁴⁵

Nyilvánvalóan nagy volt a mozgási tér a „mindennapi áldozat” ügyében. De Arnold kitartóan visszautasította a kezdeti adventista álláspontot, mely a 2300 évet egyre későbbi időpontra helyezte, Kr. e. 457-től Kr. u. 1844-ig terjedve.

VII. Holt - A szentek a mennyben; a föld az ezer év alatt elnéptelenedik

A connecticuti GEORGE W. HOLT (1812-1877)⁴⁶ az első és a második üzenet idején adventista lelkész volt, és a legelsőik egyike, aki elfogadta a szentélyről és a szombatról az új álláspontokat. 1850-ben társult James White-tal az *Advent Review* kiadásában, az ő neve jelenik meg a kiadóbizottság névjegy kártyáján. Sokat utazott északkelet Kanadában, New York és Ohio államokban, segített kiépíteni a vevőkört, később pedig Michigan, Illinois és

Wisconsin államokban végzett úttörő munkát. Nem írt sokat, és ezért meg kell elégednünk két szövegértelmezésével.

1. JELENÉSEK 13 – A 666-OT A KÉTSZARVÚ FENEVADRA ALKALMAZTA – Úgy tűnik 1850-ben Holt még mindig bizonytalan a kétszarvú fenevad azonossága, valamint a 666-os számnak a kétszarvú fenevaddal való kapcsolata felől. Egyszerűen véleményt nyilvánít:

„A pápai fenevadról van szó, melynek hét feje és tíz szarva van; és azt gondolom, ő a képmás, 'a kétszarvú báránnyal hasonló' fenevad, de 'úgy szól, mint a sárkány'. Az ő száma 666.”⁴⁷

2. JELENÉSEK 20 – A FÖLD ELNÉPTELENEDEK AZ EZER ÉV ALATT - Szigorúan premillennista, mint az összes szombatünneplő adventista. **(1089)** Hitte, hogy a feltámadt és elvált szentek, halhatatlan állapotukban Krisztussal lesznek az ezer év alatt a mennyi Jeruzsálemben, amíg a föld néptelen lesz:

„Az ezer év elején, mikor Jézus eljön az ég felhőiben, nem a szentek jönnek vele, hanem az összes szent angyalok. Akkor a szentek elragadtatnak, hogy ezer évig vele éljenek és uralkodjanak. Mikor ez letelt, az örökkévalóság kezdetekor, az Úr Isten és az összes szentek leszállnak vele a szent városban, az Új Jeruzsálemben, és ez az itt említett földön lesz elhelyezve.

„Sátán összegyűjti Góg és Magóg egész seregét (a feltámadt gonoszokat) a Szeretett Város, a szentek Tábor köré; ugyanaz a sereg ez, akiket becsapott és még most is becsap, ezek csatára jönnek fel az öreg föld minden részéből, miután az ezer évig pusztaság volt. Azt gondolják, hogy legyőzhetik a szenteket, és elfoglalhatják a Várost, de legnagyobb meglepetésükre a saját ítéletüket hallják: 'Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készített.'”⁴⁸

VIII. Case - Az egyház és az állam protestáns egysége

A michigani HIRAM S. CASE⁴⁹ szintén hirdette az advent üzenetét az 1844-es mozgalom idején, és később Samuel W. Rhodes megnyerte a szombat megtartó hitnek. Azonban rövidesen egy nagyon erős bíráló lelkület fejlődött ki benne, és később kiesett a mozgalmából. Kétségtelen, hogy világosan kifejti meggyőződését, - talán az elsőt, amit szombatünneplő adventista nyomtatott ki - hogy a kétszarvú fenevad a protestantizmus, a köztársasági jellegével. Különböző személyek ugyanazt a jelképet tanulmányozták, ugyanabban az időben, és egyszerre jutottak hasonló következtetésre. Itt közöljük Case 1850 novemberi úttörő nyilatkozatát az állam és az egyház kétszarvú fenevadának hatalmáról, mely az állam és az egyház pápai egységének képmása, az előző fenevad jele alatt:

„A kétszarvú fenevad az egyház és az állam hatalma. A pápai fenevad képmása ez, akinek a sárkány odaadta 'az ő erejét, királyi székét és nagy hatalmát'. A pápai fenevad az

egyház és az állam egysége volt. A képmásnak olyannak kell lennie, mint amit utánoz; ezért a fenevad képe **(1090)** az egyház és az állam egységéből áll - a Protestáns egyházak és a Köztársaság. Az Úr szava világos.”⁵⁰

IX. Cottrell - A „Jelről” és a „Kopogásokról” ír

A nyugati New York államból való ROSWELL F. COTTRELL (1814-1892)⁵¹, francia albigensek leszármazottja. Ősei között voltak az első hetedik napi baptista kolónia alapítói Rhode Islandon. Valójában, mint hetedik napi baptista nőtt fel, a szombatot egész életében megtartotta. A New Hampshirei Washingtonban Bates és Rhodes 1851-ben áttérítette az advent hitre. Költő volt és különösképpen ismert egyházi énekszerző. Legelső műve, rövidesen csatlakozása után, egy ironikus vers volt „Az Zsidó!” címmel. Közismert volt olyan énekek szerzéséről, mint a „Mégváltó szeretet csodái” és íróként és tanácsadóként hatékony erő volt. 1851-ben ő is Róma meghamisított szombatjaként hirdette a fenevad jelét.⁵² 1853-ban kijelentette, hogy a jelen szellem-kopogások ördögi eredetűek, melyeket Jelenések 16. fejezet előre megjósolt.⁵³

Rövidesen a *Youth's Instructor* megalapítása után Cottrell Isten törvényéről egy szombatiskolai leckesorozatot készített (1854 augusztustól 1855 januárig), majd utána a Jézus hitéről. Az utóbbi magába foglalja a második advent előfutárait, mint pl. 1870. évi sötét napot, az 1833 évi csillaghullást, a nemzetközi bajokkal, az általánosan elterjedt bizonytalanságokkal, háborús hírekkel és a nemzetek növekvő haragjával együtt (1855 június). Júliusban a 2300 évet tárgyalta, és a sorozatot a Jelenések 14. hármassal zárja. Az első, Millernek az ítélet-órájáról szóló üzenete volt a 2300 év végén; és a második üzenet a hitehagyás elhatalmasodásáról és az erő nélküli, formai vallásosságról szólt 1844-ben. A harmadik üzenet az „elválasztó üzenet”, mely magába foglalja az Isten parancsolatai elleni fenevad parancsolatait. Ez a három üzenet bemutatja a maradék nép apostoli állapotát - Isten parancsolatait és a Jézus hitét.

(1091)

A JELENÉSEK 13. KÉT FENEVADA ÉS A JELENÉSEK 14. HÁROM ANGYALÁNAK TÖRTÉNELMI MAGYARÁZATA

A legkorábbi ismert hivatkozásoktól a XIX. század közepéig

No.	Name	Date	Nation.	Denom.	1st Beast	7th Head	REVELATION 13 2d Beast	Image	1st Angel	REVELATION 14 2d Angel	3d Angel
PRIOR TO THE REFORMATION											
1	Andreas of Caesarea	632	Greek	_____	Antichrist	_____	False Prophet	_____	_____	_____	_____
2	Berengaud	9th cent.	_____	_____	Antichrist	_____	His Preachers	_____	_____	_____	_____
3	Venerable Bede	735	Brit.	_____	Man of Sin	_____	_____	Worshippers	_____	_____	_____
4	Bernard of Clairvaux	1153	Fr.	_____	Antichrist	_____	_____	_____	_____	_____	_____
5	Albertus Magnus	1206	Fr.	_____	Antichrist	_____	AC's Preachers	_____	_____	_____	_____
6	Waldenses	1120	Ital.	_____	Roman Ch.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
7	Joachim of Floris	1202	Ital.	_____	Antichrist	_____	Antichrist	_____	Future	_____	_____
8	Olive, Pierre Jean	1298	Fr.	_____	Rome (Sec.)	_____	False Christians	_____	_____	_____	_____
9	Ubertino of Casale	1259	Fr.	_____	Antichrist	_____	Clergy	_____	_____	_____	_____
10	Eberhard II, of Salzburg	1240	Aust.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
11	Matthias of Janow	1394	Bohem.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
12	Wyclif, John	1384	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
13	Brute, Walter	14th cent.	Brit.	_____	Pagan R.	_____	Pontificate	_____	Exposes AC	Evang. Preachers	Preachers vs. AC
14	Purvey, John	1428	Brit.	_____	Papal AC	_____	Hierarchy	_____	_____	_____	_____
15	Huss, John	1415	Bohem.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
SIXTEENTH CENTURY											
16	Luther, Martin	1546	Ger.	_____	Imper. R.	_____	Papal Rome	_____	_____	_____	_____
17	Osiander, Andreas	1552	Ger.	_____	Papacy	_____	False Prophet	_____	_____	_____	_____
18	von Amsdorf, Nicolaus	1565	Ger.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
19	Anon. Com. on Rev.	_____	Ger.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
20	Solts, Virgil	1567	Ger.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
21	Conradus, Alfonsus	16th cent.	Ital.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
22	Oecolampadius, Johann	1531	Swiss	_____	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
23	Bullinger, Heinrich	1575	Swiss	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
24	Tyndale, William	1536	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
25	Joye, George	1553	Brit.	_____	Papal AC	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
26	Bale, John	1563	Brit.	_____	Papal AC	_____	Prelates	_____	_____	_____	_____
27	Jewell, Bp. John	1571	Brit.	_____	Pagan R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
28	Foxe, John	1587	Brit.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
SEVENTEENTH CENTURY											
29	Napier, John (Lord)	1617	Brit.	_____	Roman Emp.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____
30	Brightman, Thomas	1607	Brit.	_____	Civil R.	_____	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____
31	Pareus, David	1622	_____	_____	Imper. R.	_____	Spiritual R.	_____	Wyclif-Huss	Huss Luther	Luther Evang. Preach.
32	Grotius, Hugo	1645	Dutch	_____	Pagan R.	_____	Cult of Magic	_____	_____	_____	_____
33	King James I	1625	Brit.	_____	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
34	Mede, Joseph	1638	Brit.	_____	Secular R.	_____	Pope & Clergy	_____	_____	_____	_____
35	Tillinghast, John	1655	Brit.	_____	Ind. Cong.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
36	Goodwin, Dr. Thomas	1680	Brit.	_____	Papal AC	_____	Prot. Image of	_____	_____	_____	_____
37	Shewin, William	1687	_____	_____	Civil R.	_____	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____
38	Gerhard, Johannes	1637	Ger.	_____	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
39	Helwig, Andreas	1643	Ger.	_____	Papal R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
40	Cramer, Daniel	1637	Ger.	_____	Papal R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
41	Alstead, Johann H.	1638	Ger.	_____	Imper. R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
42	Hoe, Matthias	1645	Ger.	_____	Pagan R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
43	Cocceis, Johannes	1669	Ger.	_____	Papacy	_____	Hierarchy	Papal AC	_____	_____	_____
44	Lucius, Johann	1686	Ger.	_____	Roman AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
45	Cotton, John	1652	Amer.	_____	R.C. Church	_____	Popes	Popes	_____	_____	_____
46	Williams, Roger	1683	Amer.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
47	Johnson, Edward	1650	Amer.	_____	Papacy	_____	Papal R.	Papacy	_____	_____	_____
48	Holyoke, Edward	1638	Amer.	_____	Civil R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
49	Harris, Benjamin	1690	Amer.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
50	Philpot, Jacques	1685	Fr.	_____	Rome	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
51	Mather, Cotton	1696	Amer.	_____	Cong. Huguenot	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
52	Pacard, George	1610	Fr.	_____	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
53	Cappel, Jacques	1624	Fr.	_____	Pagan R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
54	Launay, Pierre de	1661	Fr.	_____	Huguenot	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
EIGHTEENTH CENTURY											
55	Mather, Increase (Pres.)	1702	Amer.	_____	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
56	Spener, Philipp	1705	Ger.	_____	Imper. R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
57	Cressener, Druce (D.D.)	1718	Brit.	_____	Papacy	_____	Hierarchy	_____	Ref. Preaching	Preaching vs. Papal Error	_____
58	Jurieu, Pierre	1713	Fr.	_____	Civil R.	_____	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____
59	Fleming, Robert, Jr.	1716	Brit.	_____	Rome	_____	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____
60	Daubuz, Charles	1717	Brit.	_____	Civil R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
61	(Anon.) Exp. of Rev.	1719	Brit.	_____	Papal R.	_____	Ottom. Emp.	_____	_____	_____	_____
62	Newton, Sir Isaac	1727	_____	_____	Papal R.	_____	Greek Ch.	_____	_____	_____	_____
63	Burnet, William	1724	Amer.	_____	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
64	Edwards, Jonathan	1747	Amer.	_____	Papacy	_____	Clergy	_____	_____	_____	_____
65	Burr, Aaron (Pres.)	1757	Amer.	_____	Papacy	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
66	Langdon, Samuel (STD. Pres.)	1774	Amer.	_____	Civil R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
67	de Bionais, Theod. C.	1750	Swiss	_____	Ref. Angl.	_____	Western R.	_____	_____	_____	_____
68	Pyle, Thomas	1756	Brit.	_____	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
69	Gill, John (D.D.)	1771	Brit.	_____	Bapt.	_____	Roman AC	_____	_____	_____	_____
70	Newton, Bp. Thomas	1782	Brit.	_____	Angl. Meth.	_____	Rom. Clergy	_____	_____	_____	_____
71	Wesley, John	1791	Brit.	_____	Papacy	_____	From Asia	_____	_____	_____	_____
72	Horch, Heinrich	1729	Ger.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
73	Bengel, Johann	1752	Ger.	_____	Papacy	_____	Papal	_____	_____	_____	_____
74	Petri, Johann P.	1768	Ger.	_____	Civil R.	_____	Jesuitism	_____	_____	_____	_____
75	Wood, Hans	1787	Brit.	_____	Civil R.	_____	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____
76	Willisen, John	1745	Brit.	_____	Presby.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
77	Bicheno, James	1793	Brit.	_____	Diss.	_____	Infidel Fr.	_____	_____	_____	_____
78	King, Edward	1798	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
79	Valpy, Richard (D.D.)	1798	Brit.	_____	Angl.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
80	Daubeny, Charles (D.C.L.)	1798	Brit.	_____	Angl.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
81	Simpson, David	1798	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
82	Thube, Christ. C.	1799	Ger.	_____	Luth.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
83	PROPHETIC CONJECTURES	1794	(Phila.)	_____	Papal R.	_____	Pope & Clergy	_____	_____	_____	_____
84	Backus, Isaac	1767	Amer.	_____	Bapt.	_____	Protestantism	_____	_____	_____	_____
85	Gatchel, Samuel	1778	Amer.	_____	Cong.	_____	Prot. Likeness	(Touches U.S.)	_____	_____	_____
86	Gale, Benjamin (M.D.)	1788	Amer.	_____	Civil Pap.	_____	Eccl. Pap.	_____	_____	_____	_____
87	Hopkins, Samuel	1793	Amer.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
88	Osgood, Samuel	1794	Amer.	_____	Cong. Univ.	_____	Papal AC	_____	_____	_____	_____
89	Winchester, Elhanon	1789	Amer.	_____	Papacy	_____	Hierarchy	_____	_____	_____	_____

A JELENÉSEK 13. KÉT FENEVADA ÉS A JELENÉSEK 14. HÁROM ANGYALÁNAK TÖRTÉNELMI MAGYARÁZATA

Folytatás

No.	Name	Date	Nation.	Denom.	1st Beast	7th Head	REVELATION 13 2d Beast	Image	1st Angel	REVELATION 14 2d Angel	3d Angel
90	Linn, Pres. William (D.D.)	1794	Amer.	Presby.	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
91	Winthrop, James	1795	Amer.	_____	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
92	Spalding, Joshua	1796	Amer.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
93	Lathrop, Joseph	1789	Amer.	Cong.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
94	Austin, David	1794	Amer.	Cong.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
95	Dwight, Pres. Timothy (D.D.)	1796	Amer.	Cong.	Papal AC	_____	Popes	_____	_____	_____	_____
96	Dudley, Paul (Judge)	1745	Amer.	Puritan	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
97	Ogden, Usal (D.D.)	1795	Amer.	Epis.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
98	M'Corkle, Samuel	1798	Amer.	Presby.	Papacy	Papal	_____	_____	_____	_____	_____
99	Belknap, Jeremy	1798	Amer.	Cong.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
100	Bacon, John (Judge)	1799	Amer.	Cong.	Papacy	_____	Protestantism	{ Horns Civ.-Rel. Lib. }	_____	_____	_____
NINETEENTH CENTURY											
101	Farnham, Benjamin	1800	Amer.	_____	Papacy	Papal	Hierarchy	_____	_____	_____	_____
102	BAPTIST ASSN.	1805	(Conn.)	Bapt.	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
103	Nott, Pres. Eliphalet (D.D.)	1806	Amer.	Presby.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
104	McFarland, Asa (D.D.)	1808	Amer.	Presby.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
105	King, John (D.D.)	1808	Amer.	Presby.	Papacy	Papal	Bonaparte	Horns Liber. & Equal.	_____	_____	_____
106	Romeyn, John B. (D.D.)	1808	Amer.	Presby.	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
107	Beecher, Lyman (D.D.)	1812	Amer.	Presby.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
108	Griffin, Edward D. (D.D.)	1813	Amer.	Cong.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
109	Galloway, Joseph (Atty.)	1800	Amer.	_____	Papal R. { Pagan R. }	_____	Infidel Fr. { Papal R. }	_____	_____	_____	_____
110	Henry, Matthew (Revelation)	(Reprint)	Am. Ed.	Non-Conf.	Secular R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
111	Scott, Thomas (Comment.)	(Reprint)	Am. Ed.	Angl.	Secular R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
112	Clark, Adam (Comm.)	(Reprint)	Am. Ed.	Wesleyan	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
113	Brown, John (Bible)	(Reprint)	Am. Ed.	Presby.	Papacy	_____	Pope & Clergy	_____	_____	_____	_____
114	Horn, Thomas H. (Introduc.)	1818	Am. Ed.	Wesleyan	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
115	EVANGELICAL MAG.	1803	(Conn.)	_____	Papacy	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
116	Prudden, Neh.	1813	Amer.	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
117	HERALD OF GOS. LIB.	1813	(N.H.)	Chr.	Papacy	Popes	_____	Im. of Pagan.	_____	_____	_____
118	Emerson, Joseph	1817	Amer.	Cong.	Civil R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
119	Smith, Elias	1805	Amer.	Chr.	Pagan R.	_____	Pagan R.	_____	_____	_____	_____
120	Miller, William F.	1808	Amer.	Presby.	Papacy	Papal	Jesuits	_____	_____	_____	_____
121	Kinne, Aaron	1813	Amer.	Cong.	Pagan R.	_____	Papal R.	_____	_____	_____	_____
122	Smith, Ethan	1811	Amer.	Cong.	Secular R.	_____	Papal R.	_____	Miss. Move.	Vs. Papacy	Final Warning
123	Armstrong, Amzi	1815	Amer.	Presby.	Secular R.	_____	Papal R.	{ 2 Horns Reg. & Sec. Priest }	_____	Beginning to Be Given	_____
124	Davis, William C.	1811	Amer.	Presby.	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
125	"Robertson, Th. R."	1826	Amer.	Presby.	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
126	Schmucker, John C. (D.D.)	1817	Amer.	Luth.	Papacy	_____	Jesuits	_____	_____	_____	_____
127	Wilson, Joshua L. (D.D., Ph.D.)	1828	Amer.	Presby.	Papacy	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____
128	M'Corkle, Samuel M.	1830	Amer.	Discip.	Papacy	Protestantism	_____	_____	_____	_____	_____
129	Reid, Robert	1824	Amer.	Ref. Presby.	Papacy	Pap. Clergy	Popes	_____	_____	_____	_____
130	Campbell, Alexander	1837	Amer.	Discip.	Papacy	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____
131	MILLEN. HARBINGER	1830	Amer.	Discip.	Papacy	Reformed Chs.	_____	_____	_____	_____	_____
132	WATCHMAN OF THE NIGHT	1833	Amer.	_____	Papal R.	Accomplice	_____	_____	_____	_____	_____
133	Livermore, Harriet	1832	Amer.	Cong.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
134	Smith, Samuel B.	1834	Amer.	_____	Papacy	Protestant Sectarianism	_____	_____	_____	_____	_____
135	Brownlee, William C.	1834	Amer.	Dutch Ref.	Pagan R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
136	PROT. VINDICATOR	1835	Amer.	Dutch Ref.	Pagan R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
137	Thomas, John (M.D.)	1834	Amer.	Christad.	Papacy	Eccl. Tyranny	_____	_____	_____	_____	_____
138	Scott, Robert (M.D.)	1834	Amer.	Bapt.	Pagan R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
139	Crandall, A. L.	1841	Amer.	_____	Papacy	Inquisition	_____	_____	_____	_____	_____
140	Henshaw, Bp. John P. (D.D.)	1842	Amer.	Prot. Epis.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
141	Winthrop, Edward	1843	Amer.	Prot. Epis.	Civil R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
142	Hinton, Isaac T.	1843	Amer.	Bapt.	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
143	Burdick, Elias A.	1843	Amer.	S.D. Bap.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
144	Junkin, Pres. George (D.D.)	1844	Amer.	Presby.	Civil R.	Roman Ch.	_____	_____	_____	_____	_____
145	Ramsay, William (D.D.)	1841	Amer.	Presby.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
146	Shimeall, Richard C.	1842	Amer.	Epis.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
147	Robinson, John (D.D.)	1843	Amer.	Presby.	R.C.	Secular Power	_____	_____	_____	_____	_____
148	Lacunza, Manuel de	1826	(Eng. Tr.)	Presby.	Antichrist	Roman Priesthood	_____	_____	_____	_____	_____
149	Faber, George S.	1807	Brit.	Angl.	Pagan R.	R. Hierarchy	_____	_____	_____	_____	_____
150	Fuller, Andrew	1815	Brit.	Bapt.	Imper. R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
151	Scott, Thomas	1808	Brit.	Angl.	Pagan R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
152	Toovey, Samuel	1813	Brit.	_____	Papacy	France (1798)	_____	_____	_____	_____	_____
153	Cunningham, William	1813	Brit.	_____	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
154	Freere, James H.	1815	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
155	Mason, Archibald	1820	Brit.	Ref. Presby.	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
156	Bayford, John	1820	Brit.	Angl.	Civil R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
157	Way, Lewis	1822	Brit.	Angl.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
158	Drummond, Henry	1830	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
159	CONTINENTAL SOCY.	1826	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
160	Agier, Pierre J. (Judge)	1823	Fr.	Jansenist	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____	_____
161	Fry, John	1822	Brit.	_____	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
162	Jones, William	1830	Brit.	Bapt.	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
163	Irving, Edward	1826	Brit.	Presby.	Imper. R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
164	Stewart, James H.	1825	Brit.	Angl.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
165	Park, John R. (M.D.)	1826	Brit.	_____	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
166	Cooper, Edward	1826	Brit.	Angl.	Secular R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
167	Croly, George	1827	Brit.	Angl.	Papacy	Inquisition	_____	_____	_____	_____	_____
168	Keyworth, Thomas	1828	Brit.	Cong.	Papacy	Pap. Clergy	_____	_____	_____	_____	_____
169	Hooper, John	1829	Brit.	Angl.	Papacy	_____	_____	_____	_____	_____	_____
170	Allwood, Philip	1829	Brit.	Angl.	Imper. R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
171	Leslie, James	1832	Brit.	_____	Papacy	{ 2 Horns Priestly orders }	_____	_____	_____	_____	_____
172	Prophetic INVESTIGATOR	1834	Brit.	Angl.	Civil R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____
173	Thorp, William	1831	Brit.	Discip.	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
174	Wilson, Bp. David	1836	India.	_____	Papacy AC	_____	_____	_____	_____	_____	_____
175	Keith, Alexander (D.D.)	1828	Brit.	Free Ch.	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
176	Cox, John	1832	Brit.	Bapt.	Civil R.	Papal R.	_____	_____	_____	_____	_____
177	Gausson, Louis	1839	Fr. Sw.	Evang.	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
178	Elliott, Edward B.	1844	Brit.	Angl.	Civil R.	Eccl. R.	_____	_____	_____	_____	_____

JEGYZETEK

1. Az ügy természetéből adódóan bizonyos ismétlések lesznek, mivel a vezetők egyéni álláspontjait felülvizsgálták, mert nézeteik meglehetősen hasonlóak voltak. De semmilyen más módon nem lehetett átfogóan rendezni ezt a területet. Ennek a fejezetnek a részei, és a következők tehát inkább az értelmezés területén, mint a magyarázat terén elért eredményekkel és hivatkozásokkal foglalkoznak.
2. SAMUEL W. RHODES (1813-1883) ő egy Spalding által elhívott „lángoló csillag” lett a Millerita mozgalomban, melyben eredményes evangélista volt. Melegszívű és erőteljes volt, de néha indulatos. Hiram Edson győzte meg a szombattartó hitről, és a fanatizmussal való találkozásokban agresszív és sikeres volt. Természetéből fakadóan nyughatatlan volt, elment Michigan-be, valamint Északnyugatra is, hogy az ő hitére térítsen, értékes szolgálatot téve. Ő is gyakran írt a Review-ba. Hiram S. volt a megtértek egyike, aki az 1844-es üzenet prédikátora lett. Rhodes szintén segített meggyőzni J. N. Loughborough-t. (Spalding, *Lábnymok*, 149-155. o; Rhodes, Levél a *Review and Herald*-ban, 1851. december 23. 69. o.)
3. E. G. White, Stockbridge Howlandhoz és a feleségéhez írt levél, 1850. augusztus 15; lásd James és E. G. White levele Mr és Mrs. Lovelandnak, 1850. november 1.
4. OTIS NICHOLS (év nélkül) kezdeti szombattartó értelmező, aki szintén az 1844-es mozgalomban volt, nyilvánvalóan ő volt az első, ak William Millernek írt a csalódást követően, és egy tömör magyarázatot adott, amint kezdett kialakulni a szombattartók álláspontja a szentélyről, a szombatról és a prófétaság Lelkéről. Ő támogatta először E.G.White „Az otthontól távol szétszóródott maradékhoz” című egylapos nyomtatványát. Mint egy vésnök, ő készített először prófétikus táblázatot. (*Present Truth*, 1850. november, 88. o; *Review and Herald*, 1851. január, 31. o.) Ő volt az adventista kiadványok ügynöke is.
5. Dániel és János látomásainak és azok időrejekének képes illusztrációja” Lásd: *Presemt Truth*, 1850. november, 88. o; *Review and Herald*, 1851. január, 31. o. Ára 1.50 dollár. Mintegy 300 példányt adtak ki.
6. Eredetileg úgy volt kinyomtatva „A bárámyhoz hasonló kétszarvú fenevad, a pápisták és protestánsok, akinek nevének száma 666 . . . elkészítették a pápaság képmását. A beilletett javítások részenben szétetek, lehetővé téve az eredeti megoldást.
7. „1845” volt kinyomtatva, de az utolsó 5 ábrán egy pont látható, ami hasonlít a javított kétszarvúhoz. Nyilvánvalóan korrigálták 1844-re és a beillesztett számjegy eltűnt. A másik befejező dátum 1844-nek olvasandó.
8. Otis Nichols, Levél a *Review and Herald* szerkesztőjéhez, 1851. szeptember 2. 22. o. Ez sokkal jellemzőbb volt, mint a Rhodes által készített táblázat.
9. Nichols, „Babilon” *Review and Herald*, 1852. január 13. 75. o.
10. *I. m.*
11. *.I. m.*
12. Nichols, „A sárkány, a fenevad és a hamis próféta” *Review and Herald*, 1852. március 2. 99. o.
13. Nichols, „A pápaság és Franciaország”, *Review and Herald*, 1853. január 20. 142. o.
14. *I. m.* (Zárójelekbe téve az eredetiben.)
15. Lásd az ő cikkei a *Review and Herald*-ban 1851 és 1854 között, valamint az ő traktátjait, *A megnyílt menny, Az élő Isten pecsétje, Way Marks and High Heaps*.
16. Joseph Bates, Egy jelképes és valóságos szentély magyarázata, 13.; Bates, „A mi munkánk a Filadelfiai és Laodiceai gyülekezetben”, *Review and Herald*, 1851. augusztus 19. 14. o.
17. Bates, *Az élő Isten pecsétje*, 7. o.

18. Bates, „A hétfejű fenevad” *Review and Herald*, 1851. augusztus 5. 3.o. (az eredetiben zárójelbe tett szakasz).
19. *I. m.* 4. o.
20. *I. m.*
21. Bates, „A Laodiceai gyülekezet” *Review and Herald*, 1850. november, 8. o.
22. Bates, „Isten országára és annak földi magalapítására vonatkozó következetes próféciai nézet”, *Review and Herald*, 1856, szeptember 4. 138. o.
23. *I. m.* 1856. augusztus 28. 130. o; 1856. szeptember 11, 145. o.
24. Joseph Bates, *A megnyílt Menny*.
25. William C. White, „Sketches and Memories of James and Ellen G. White” 39. rész, *Review and Herald*, 1936. december 10. 7-9. o.
26. *Review and Herald*, 1864. március 15. 128. o.
27. 35 füzet, traktát és könyv hátlapja tartalmazza ezeket az értesítéseket, melyek közül hat a próféciaírókról van, amint ezek a fejezetek tartalmazzák.
28. Hiram Edson, „A megrovidult napok”, *Review and Herald*, 1867, július 30. 102. o.
29. Kiadatlan kézirat, „A vég ideje” (1849) 10. o.
30. *I. m.* 5, 6. o.
31. Edson, „Egy felhívás a Laodicea gyülekezetéhez”, *Advent Review*, Extra, 1850. 9. o.
32. *I. m.* 1.o.
33. *I. m.* 8. o.
34. *I. m.* A seb, melyről úgy gondolta, hogy 1815-re meggyógyult. (Edson, „A pogányok ideje”, *Review and Herald*, 1856, január 24., 131. o.)
35. *I. m.* 9. 0.
36. *I. m.* (az eredetiben zárójelben.)
37. *I. m.* 11. o.
38. Edson, „A pogányok ideje” *Review and Herald*, 1856. január 10. 113. o.
39. *I. m.* 114. o. (lásd még január 17, 122. o.)
40. *I. m.* 115. o.
41. Edson, kézirat, „A vég ideje” (1849) 10. o.
42. Edson, „A pogányok ideje” 1856. január 24. 130. o.
43. David Arnold, „A zárt ajtó értelmezése” *Present Truth*, 1849. december, 45. o.
44. Arnold, „Dániel látomásai a 2300 napról és a bezért ajtóról”, *Present Truth*, 1850. március, 59. o.
45. *I. m.* 60. o.
46. Gyászjelentés, *Review and Herald*, 1878. február 21. 83. o.
47. George W. Holt, Levél a *Present Truth*-nak, 1850. március, 64. o.
48. Holt, „Az Úr napja” *Review and Herald*, 1852, március 23. 107. o. (A második cikkely az eredetiben zárójelben.)
49. Az életrajzi adatok hiányoznak.
50. H. S. Case, 1850. szeptember 2-i levél a *Present Truth*-ban, 1850. november 85. o.
51. Gyászjelentés, *Review and Herald*, 1892, április 19. 253. o.
52. R. F. Cottrell, „A Fenevad jegye”, *Review and Herald*, 1851. október 7. 40. o.
53. Cottrell, „Halhatatlanság – Szellemi kopogások”, *Review and Herald*, 1853, november 22. 157. o.